

Magyar református értékeink megőrzése és továbbvitele

Csákváron tanácskozott a Nyugat-európai református keretszervezet
„*Cselekedjetek jót mindenekkel, kiváltképpen a ti hitetek cselédeivel!*” (Gal 6, 10)

A Vértes lábánál elterülő Csákvár ősi magyar református gyülekezete adott otthont az idén július 18-21-e között, a Nyugat-európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat (NyEMRLSz) rendszeres évi Hittudományi és Vezetőségi Tanácskozásának. A megnyitó istentisztelet ünnepélyes hangulatot emelte a helyi gyülekezet énekkarának fellépése és Mészáros János Elek, Simándy díjas magánénekes hangversenye.

A NyEMRLSz ez alkalommal magyarországi helyszínt választott, kifejezve ezzel törekvését a magyar-magyar egységre, a magyar-magyar kapcsolatok erősítésére. A NyEMRLSz a II. világháború óta sok tekintetben külön utakon halad, így a Kárpát-medencei tömbreformátussággal ritkábban adódik alkalom a lelki-szellemi találkozásra.

A nagy európai szórványban a NyEMRLSz – néhai Ravasz László és az Egyetemes Konvent megbízásából – 1944-es megalakulása óta folyamatosan végzi az anyanyelvi igehirdetés és lelkigondozás szolgálatát, 1957 óta pedig önálló egyháztestként működik.

Óriási jelentőségű a bővülő magyar református szórvány jövőjének megtartása, a növekvő európai migrációs folyamatok jelenében. A hét évtizedes diasporamúlttal fémjelzett NyEMRLSz célja hűségesen ellátni ezt a munkát, mert *Krisztus volt, marad és lesz a reménységünk!* Bár mozgástere karcsúbb keretek közé kényszerül, céljai megvalósításában számít a világi politika és a Kárpát-medencei tömbreformátus egyházak hathatós támogatására. Hivatásként folytatja az anyanyelvi igeszolgálatot, mértékadónak tekinti mások véleményének kölcsönös tiszteletben tartását és önmagát is lelkigondozva vallja József Attilával: *”A harcot, amelyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés s rendezni végre közös dolgainkat, ez a mi munkánk; és nem is kevés!”* (A Dunánál, 1936).

Szolidaritását nyilvánítja ki a Kárpát-medencében élő és szolgáló magyar református egyházakkal. A nyugati demokráciát védelmező szellemisége jegyében, jogosnak tartja az ősi jussunk visszaszolgáltatását. Helyteleníti a székely megyéket szétziláló regionalizálási szándékot, amely szellemisége a székely területi autonómia ellen irányul. Hasonlóképpen viszonyul a szépsiszentgyörgyi református Székely Mikó Kollégium ügyéhez is és méltatlannak tartja az újonnan megszavazott restitúciós román törvényt.

A Nyugat-európai résztvevőkön kívül Magyarországról, Szlovákiából, Kárpátaljáról, Romániából és Szerbiából is érkeztek érdeklődők a tanácskozásra. A

gyülekezetek beszámolóí és időszerű gondjai összmagyar távlatokban is megbeszélésre kerültek.

Szombaton (július 20-án) pedig *Globális református feladataink – Hosszútávú terepfelmérés a Magyar Szellemi Hazában* címmel egész napos tanácskozás keretében igyekeztünk központi témánk feldolgozására. Felkért előadóként Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke küldetésünk elvi alapjairól szólt. Tőkéczi László történész, egyetemi tanár, a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoka küldetésünk európai vetületeit egy *hazai* szemszögéből elemezte; majd Tóth Miklós, Szolgálatunk titkára küldetésünk európai és világvetületeiről szólt, egy *európai* szemszögéből. Tőkés László, az Európa Parlament tagja pedig a Magyar Református Világszövetség megalakulásának 75 éves jubileumára emlékezett és a világszerte szétszórta magyar reformátusság jövőjéről értekezett.

A vasárnapi (július 21.) úrvacsorás záróistentisztelet igehirdetője Erdélyi Géza ny. felvidéki püspök, a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának lelkeszi elnöke volt. Emlékezetes élményt nyújtott a székesfehérvári Csomasz Tóth Kálmán ökumenikus kórus és a Légierő zenekarának közreműködése.



A sajtótájékoztató hitelül albert@newlights.info